

"לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"

מגילת אסתר

לפורים

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל
לזכרם של ברנרד ומאי בלומנטל

חג פורים הוא החג הכי שמח, וגם החג הכי מאחד. הכי של כולנו.

בפורים אפשר להרגיש שאנחנו משפחה יהודית אחת גדולה: צעירים ומבוגרים, חילונים וחרדים, גברים ונשים, מכל העדות ומכל התפוצות.

קוראים ביחד את הסיפור המופלא של מגילת אסתר ומתחברים זה לזה במנות שאנו שולחים איש לרעהו. אופיו של חג פורים ממחיש לנו שוב, שאנחנו תמיד איש בשביל רעהו בכל זמן ובכל מקום.

אנחנו שמחים שבאתם גם אתם לחגוג איתנו את חג הפורים ולהיות חלק מחוויה משמעותית של שמחה ואחדות.

שאר את
התאריך
יום ראשון, ה' בסיון, 1.6.25
ליחוד שבועות לכולם
לכולם!

ברכות לפני מקרא המגילה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם שהחנינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

פרק א

א ויהי בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-
פוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. ב בימים, ההם--כשבת
המלך אחשורוש, על פסא מלכותו, אשר בשושן הבירה. ג
בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל
פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. ד בהראותו,
את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים
רבים, שמונים ומאת יום. ה ובמלואת הימים האלה, עשה
המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-
קטן משתה--שבעת ימים: בחרה גנת ביתן המלך, ו חור
פרס ותכלת, אחוז בחבלי-בזן וארגמן, על-גלילי כסף,
ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--והר
וסחרת. ז והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין
מלכות רב, פיד המלך. ח והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד
המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, פרצון איש-ואיש. {ס}
ט גם ושתה המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות,
אשר למלך אחשורוש. י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך,
ביין--אמר למהומן בזהא חרבונא בגתא ואבגתא,
זתר וכרפס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני
המלך אחשורוש. יא להביא את-נשתי המלכה, לפני
המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-
יפה, כי-טובת מראה היא. יב ותמאן המלכה ושתה,

נעים להכיר:
אתמורוט

משתה מצומצם
הכנסה
למקומים בלבד

גם לנשים
מגיע משתה

אתמורוט דורש
מהמלכה ושת
להגיע ולהראות
לכולם מ' הכי
יפה בעיר
ושת מסרבת -
קץ השבוע

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ נולד ב-1917 בקלצק פולין ונפטר בשנת 1985 במונטריאול, קנדה. בצעירותו התחנך בישיבה תורנית, ואח"כ סיים את לימודיו האקדמיים כדוקטור לחינוך יהודי. ד"ר קרוניץ הקדיש את חייו לעם היהודי ולמדינת ישראל כמחנך מוביל, כמנהיג ציוני וכפעיל בקהילה היהודית, וחיייו היוו דוגמה לגישור בין כל חלקי העם. הוא היה פעיל במגוון רחב של ארגונים יהודיים וציוניים, מתוך אמונה שזהו אמצעי חיוני לאיחוד כל יהודי קנדה הציוניים, דתיים וחילוניים, ימין ושמאל כאחד. הוא האמין בדבקות כי יותר מרכיבי זהות מחברים בינינו כיהודים מאלו המפרידים בינינו. ד"ר קרוניץ כיהן במספר תפקידי מפתח בקהילה היהודית, ביניהם בפדרציה הציונית של קנדה, בהסתדרות הציונית העולמית ובקונגרס היהודי העולמי. הוא היה אישיות מוערכת בקרב רבים ממנהיגי האומה, והללו נעזרו בו, בחוכמתו ובתבונתו, בעיקר בכל הנוגע לקשרים עם יהדות התפוצות. בנוסף למחויבותו הגדולה לקהילה ולעם היהודי, ד"ר קרוניץ היה איש משפחה מסור, שהנאתו הגדולה ביותר הייתה בלבות בחיק הקרובים החשובים לו.

לזכרו של ברנרד ומאי בלומנטל

מיי וברנרד בלומנטל ז"ל, יזכרו בזכות מעשי החסד שלהם, נדיבותם, והשפעתם החיובית על אחרים. יהודים וציונים גאים, הם היו נאמנים לקהילה היהודית ולמדינת ישראל. תכונות אלו באו לידי ביטוי כבר בתרומתו של ברנרד את מדיו ואת ציודו הצבאי משירותו בצבא ארה"ב לקרובי משפחה בישראל לשימוש במלחמת העצמאות. מאוחר יותר, כפטרו של מכוני וינגייט, הוא תרם ציוד שיקומי לחיילי צה"ל שנפצעו במהלך מלחמת ששת הימים. מיי הייתה אישה בעלת עוצמה פנימית ורגישות, שהקימה בית המושבת על תורה, מצוות, ומעשים טובים. הקשר שלה לישראל התבטא כבר בשנות ה-30 של המאה הקודמת, כאשר אספה תרומות לקרן קיימת ברחובות ניו יורק. שנים אחרי כן המשיכה את פועלה כפטרונית של מוסדות אמית בארץ. ברנרד ומיי היו שותפים בנפש; שני לבבות שפעמו כאחד. יחד תמכו במטרות יהודיות רבות בארה"ב ובישראל על בסיס מחויבותם הבלתי מעורערת להבטחת מנהיגות חזקה לעתיד העם היהודי. יהי זכרם ברוך.

ייחודו של פורים

- החג נחוג בזכות תושייתה של אסתר המלכה.
- זהו החג היחיד בלוח השנה העברי שפוצל לשני ימים: הרוב חוגגים בי"ד באדר ובערים שהיו מוקפות חומה בזמן יהושע בן נון, חוגגים בט"ו אדר.
- בסיפור המגילה ניתן לראות את החשיבות של אחדות העם בעתות צרה, מרכזיות השמחה בחיינו כיחידים וכעם, והצורך לומר תודה על ניסים ונפלאות - גלויים ונסתרים - שפוקדים את חיינו.
- רעיון נוסף שמתגלה במגילה הוא שמאחורי כל השתלשלות הסיפור עומד ה' בצורה נסתרת. שמו של ה' אינו מופיע במגילה כלל, אך הוא שזור את עלילות החיים מאחורי הקלעים.

הידעת?

"משלוח מנות איש לרעהו"

במגילה מסופר שהיהודים בממלכת אחשורוש שלחו: משלוח מנות איש לרעהו" (ט, יט)

משלוח המנות מבטא אחדות ורכות ובעיקר נתינה. בטבענו אנו אוהבים לקבל ולקבל וחושבים שכל שנקבל יותר, נהיה מאושרים יותר, אולם כאשר חושבים מעט יותר לעומק, מגלים שיש שמחה בנתינה, המשתווה ואף עולה לעיתים על שמחת הקבלה. הנתינה מאפשרת לאדם להשתחרר מאנוכיותו, להפתח והתחבר לאחר.

חתנות לאכיונים

בפורים נוהגים להעניק מתנות לאכיונים,

הדבר מרגיל אותנו לשלב בכל

שמחה שאנו חוגגים גם את הזולת.

שעת אושר מזמינה אותנו לזכור את מי שאין

ביכולתו לחגוג, ולאפשר גם לו

להיות שמח

אסתר נלקחת לתמרות ושומרת על זכות השתיקה בנוגע למוצאה

הפתעה! אסתר היא הזוכה בתמרות! עוד משתה, והפעם - לכבוד המלכה החדשה

לבוא בדבר המלך, אשר ביד הסריסים; ויקצף המלך מאד, ויחמתו בערה בו. (ס) **י** ויאמר המלך, לחכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. **יד** והקרוב אליו, פרשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראוי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. **טו** כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתה--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, ביד, הסריסים. (ס) **טז** ויאמר מומכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתה המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש. **יז** כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתה המלכה לפניו--ולא-באה. **יח** והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך; וכדי, בזיון וקצף. **יט** אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדת פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתה, לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. **כ** ונשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד-קטן. **כא** וייטב, הדבה בעיני המלך, והשרים; ויעש המלך, בדבר ממוכן. **כב** וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שדר בביתו, ומדבר כלשון עמו. (ס)

פרק ב

א אחה, הדברים האלה, בשנה חמת המלך אחשורוש--זכר את-ושתה ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. **ב** ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערוֹת בתולות, טובות מראה. **ג** ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סרים המלך שמר הנשים; ונתון, תמרקיהן. **ד** והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תחת ושתה; וייטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. (ס) **ה** איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. **ו** אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. **ז** ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-

התעצות מלכותית דחופה - מה עושים?!

גזר הדין על ושתה: הדחה בגין פגיעה בכבוד המלך

המלך מתחרט על סילוק ושתה ומכריז על תמרות מלכת היופי

נעים להכיר: מרדכי ואסתר

תאה, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. **ח** ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. **ט** ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים. **י** לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. **יא** ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלום אסתר, ומה-יעשה בה. **יב** ובהגיע תור נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו, ימי מרוקיהן: ששה חדשים, בשמן המר, וששה חדשים בבשמים, ובתמרוקי הנשים. **יג** ובזה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ונתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. **יד** בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגו סרים המלך, שמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. **טו** ובהגיע תור-אסתר בת-אביחיל דוד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-המלך, שמר הנשים; ויהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. **טז** ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. **יז** ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם כתר-מלכות בראשה, ומליכה תחת ושתה. **יח** ויעש

ועם פלשונו: בשם המלך אחשורוש נכתב, ונחתם בטבעת המלך. **י** ונשלחו ספרים ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר; ושללם, לבזו. **יז** פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתדים, ליום הזה. **יח** הרצים יצאו דחופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישובו לשתות, והעיר שושן נבוכה. {ס}

פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק וזעקה גדולה ומרה. **ב** ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. **ג** ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספר; שק ואפר, יצע לרבים. **ד** ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. **ה** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. **ו** ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. **ז** ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גני המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם. **ח** ואת-פתשגן כתב-הדת אשר נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. **ט** ויבוא, התך; ויגד לאסתר, את דברי מרדכי. **י** ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי. **יא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וחי; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלושים יום. **יב** ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. **יג** ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **יד** כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ויבית-אביך תאבדו; ומי ידע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. **טו** ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. **טז** לך כנוס את-

הבטורה המרה
עושה לה
כנפיים - הלם
בקרן יהודי
הממלכה!

אסתר
מתלכנת
במצב - מרדכי
דורש מאסתר
להפעיל
קשרים!

תלונת אסתר:
הדבר כרוך
בסכנת חיים!

תלונת מרדכי:
עכשיו או
לעולם לא!

המלך משתה גדול, לכל-שריו ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה, ויתן משאת ביד המלך. **יז** ובהקבץ בתולות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. **יח** אין אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. {ס} **כא** בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן ותרש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח יד, במלך אחשורוש. **כב** ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי. **כג** ויבקש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עץ; ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. {ס}

פרק ה

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי--וינשאהו; וישם, את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. **ב** וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, כרעים ומשתחוים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. **ג** ויאמרו עבדי המלך, אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עושה את מצות המלך. **ד** ויהי, באמרים (באמרים) אליו יום ויום, ולא שמע, אליהם; ויגידו להמן, לדאות היעמוד דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי. **ה** וידא המן--כי-אין מרדכי, כרע ומשתחוה לו; וימלא המן, חמה. **ו** ויבז בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש--עם מרדכי. **ז** בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שתים עשרה, למלך אחשורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר--הוא-חדש אדר. {ס} **ח** ויאמר המן, למלך אחשורוש--ישנו עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתיים שנות מבל-עם, ואת-דתי המלך אינם עושים, ולמלך אין-שוה, להניחם. **ט** אם-על-המלך טוב, וכתב לאבדם; ועשרת אלפים כפר-כסף, אשקול על-ידי עשי המלאכה, להביא, אל-גני המלך. **י** ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ויתנה, להמן בן-המדתא האגגי--ציר היהודים. **יא** ויאמר המלך להמן, הכסף נתון לך; והעם, לעשות בו כטוב בעיניך. **יב** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר-צוה המן אל אחשורוש-פני-המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם, מדינה ומדינה ככתבה ועם

נסיון התנקשות
במלך -
מרדכי מציל
את המצב

לא נעים
להכיר - המן

הרייטנג של
המן עולה
בגבו המלך.
מרדכי מסרב
להשתחוות
להמן!

תרוץ נוח
להפעלת
תכנית חיסול
על היהודים

לא קשה
לשכנע את
המלך באימוץ
הפיתרון הסופי

אסתר
מתג'סות -
כולם צמים
ומתפללים
להצלתה
במשימה

אסתר ניצבת
מול המלך -
התמצא תן
בלעניו!

אחשוורוש
שוב נטבה
בקסמה - "עד
חצי המלכות"
אסתר מזמינה
את המלך והמן
למשתה

משאלתה
של אסתר
במשתה: תבואו
גם מחר...

המן זועם על
מרדכי ומזמין
עמוד תליה
גבוה

כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-
תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--
גם-אני ונעדתי, אצום כן; ובכן אבוא אל-המלך,
אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. וייעבה
מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוהה עליו אסתר.

פרק ה

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות,
ותעמוד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית
המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית
המלכות, נכח, פתח הבית. ב ויהי כראות המלך
את-אסתר המלכה, עומדת בחצר--נשאה
חן, בעיניו; ויושט המלך לאסתר, את-שרביט
הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש
השרביט. ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר
המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, וינתן
לך. ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--
יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-
עשיתי לו. ה ויאמר המלך--מהרו את-המן,
לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן,
אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. ו ויאמר
המלך לאסתר במשתה הוין, מה-שאלתך
וינתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות,
ותעש. ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי,
ובקשתי. ח אם-מצאתי חן בעיני המלך, ואם-
על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות
את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה
אשר אעשה להם, ומחר אעשה, בדבר המלך.
ט ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות
המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע
ממנו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. י ויתאפק
המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו,
ואת-זרש אשתו. יא ויספר להם המן את-כבוד
עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך
ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך.

המלך
לא מצליח
להרדם - סיפור
לפני השנה...
האם לא
צ'פרתי את
מרדכי על
שהציל אותי?

המלך: "מה
לעשות באיש
אשר המלך
חפץ ביקרו?"
המן מטוכנע
שמדובר בו
ומפריז בגינוי
כבוד

פקודת המלך:
עטה כל זאת
למרדכי היהודי!

המן מגיע
לביתו מבוי"ש
ומיד נקרא
למשתה

י ויאמה, המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה
עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-
אותי; וגם-למחר אני קרוא-לה, עם-המלך.
יג וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני
ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך.
יד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ
גבה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו
את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה
שמח; וייטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. (ס)

פרק ו

א בלילה ההוא, נדדה שנת המלך; ויאמר,
להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו
נקראים, לפני המלך. ב וימצא כתוב, אשר
הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי
המלך--משמרי, הסף: אשר בקשו לשלח יד,
במלך אחשוורוש. ג ויאמר המלך--מה-נעשה
יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו נערי
המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. ד ויאמר
המלך, מי בחצר; והמן בא, לחצר בית-המלך
החיצונה, לאמור למלך, לתלות את-מרדכי
על-העץ אשר-הכין לו. ה ויאמרו נערי המלך,
אליו--הנה המן, עמד בחצר; ויאמר המלך,
יבוא. ו ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-
לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר
המן, בלבד, למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר
ממני. ז ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר
המלך חפץ ביקרו. ח יביאו לבוש מלכות,
אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו
המלך, ואשר נתן בתר מלכות, בראשו. ט
ונתון הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך
הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך
חפץ ביקרו; והרביבהו על-הסוס, ברחוב העיר,
וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו. י ויאמר המלך להמן, מהר קח
את-הלבוש ואת-הסוס באשר דברת, ועשה--
כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך:
אל-תפל דבר, מפל אשר דברת. יא ויקח המן
את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי;
וירביבהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה
יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. יב וישב
מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו,
אבל וחרפו ראש. יג ויספר המן לזרש אשתו,
ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו
לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל
לו--כי-נפול תפול, לפניו. יד עודם מדברים
עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא
את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

הידעת?

למה מתחפשים בפורים?

יש המסבירים שמקור המנהג להתחפש בפורים
מבוסס על המסופר במגילה שרבים מהאזורים
התחפשו ליהודים כדי להנצל מעונש.
בפורים אנו עוטים על פנינו מסיכות שלכאורה
מסתירות את פנינו, אולם במובן מסויים,
כיון שהאדם רגיל להקיף עצמו בהגנות,
בהרגלים וב"פוזזה" מסויימת, לכן דוקא מסכות
הפורים מאפשרות לנו להשיל מעט את המסיכה
הנסוכה על פנינו להיות רגוע - אנו עצמינו,
ללא חשש מתגובת הסובבים וללא חשש
מתיוג ומשיוך הנובע
ממבט חיצוני

אסתר חושפת
בפני המלך את
תכניות המן

פרק ז

א ויבא המלך והמן, לשנות עם-אסתר המלכה. ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשטה היין--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ג ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. ד כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצד שזה, בנזק המלך. (ס) ויאמר המלך אחשוורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן. ו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. ז והמלך קם בחמתו, ממשטה היין, אל-גנת הבית; והמן עמה, לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. ח והמלך שב מגנת הבית אל-בית משטה היין, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר, יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. ט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך, גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו. י ויתלו את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שכתה. (ס)

המלך לא
מצליח להראע
ופוקד לתלות
את המן

פרק ח

א ביום ההוא, נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צור היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה. ב ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. (ס) ג ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל לפניו; ותבקד ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. ד ויושט המלך לאסתר, את שרבת הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. ה ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. ו כי איכבה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי ואיכבה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי.

סקופ:
מרדכי יהודי
הוא הדוד של
המלכה

אסתר
מתחננת למלך
שיציל את
הגזירה

המלך מאפטר
למרדכי ואסתר
להוציא פקודות
חדשות

(ס) ז ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודיים (ביהודים). ח ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו; ואל-היהודים--ככתבם, וכלשונם. י ויכתב, בשם המלך אחשוורוש, ויחתם, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים רכבי הרכש, האחשדרפנים--בני, הרמכים. יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; וישלם, לבז. יב ביום אחר, בכל-מדינות המלך אחשוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר. יג פתשן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקם מאיביהם. יד הרצים רכבי הרכש, האחשדרפנים, יצאו מבהלים ודחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. (ס) טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בויג וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. טז ליהודים, היתה אורה ושמחה, וששן, ויקה. יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה וששון ליהודים, משטה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתיהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

"ליהודים היתה
אורה ושמחה..."

"ונהפוך הוא" -
במקום העמדת
היהודים...
מלחמת נצחון
ליהודים!

פרק ט

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם. ב נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחשוורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים. ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועשי המלאכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם. ד

צהר במספרים | תשפ"ד - 2024

מבטיח את עתידה היהודי של מדינת ישראל

+220,000 חגים
מעל 220,000 משתתפים בכל שנה חוגגים עמנו במניי תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקים את הקשר עם המורשת

+150,000 שורשים

עולים ובני משפחותיהם הוכיחו את יהדותם ובזכות זה שמרו על זהותם היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות

+330 כשרות

מערך כשרות בפרסה ארצית. למעלה מ-10 מיליון מנות כשרות נוספות בשנה בבתי אוכל בישראל

בת מצווה

סדרת מפגשים אישיים וחוייתים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות

+3,900 בר מצווה

ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות

+600 צהר עד מאה ועשרים

ייעוץ הלכתי-אתי לחולה ולבני המשפחה. הקו החם מאויש ע"י צוות רבנים ונשות מקצוע מהתחום הטיפול, שיפגשו אתכם בכל מקום שתבחרו

+160,000 חתונה יהודית

מעל 143,000 כלות וחתנים בחרו להשתמש בשירותי צהר לנישואין על מנת לקיים טקס נישואין הלכתי משמעותי

+1,500 מתנדבים

מתנדבים ופעילים המקדישים מזמנם היקר למען עם ישראל

פדיון הבן

עריכת הטקס הנדיר והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר

קידושישי

קהילות משותפות של דתיים וחילונים מקבלות שבת מסורתית-ישראלית

+5000 הסכמאהבה

הסכם קדם נישואין למניעת עגינות שמבוסס על ערכי שיוון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית

+330 השתלמות רבני קהילות

תכנית לפיתוח אישי, מקצועי ורוחני של רבני קהילות ונשותיהם

מרכז האתיקה

+140,000 משתמשים בתוכן שמקדם התנהגות אתית-יהודית ציבורית ופרטית ברוח תורת ישראל

+6200 צהר לאבלים

רבני צהר מלווים בהתנדבות משפחות אבלים לקראת הלוויה, במהלכה ובתקופה שאחריה. רבני צהר יוכלו גם לומר קדיש אחרי יקיריכם

+16,500 כנס הקיץ

דיונים על משאים בוערים בחברה הדתית בישראל. כנס היברידי - פיזי ודיגיטלי

היו שותפים באחדות ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל
רח' המלאכה 9, לוד | moked@tzohar.org.il | לתרומות 1800-071-414

www.tzohar.org.il